

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785.
ת. ד. 136. מען למברקים: "טולמפרס".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
הפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשה

כתב בכיר:
אלי תבור

עורך תבנית:
אהרון צור

צלם המערכת:
אריה קרו

חברי המערכת:

מנשה ברדיצ'וב, שיינע גורן, לילי גילוי, רודר הורוביץ, רותי ורר, אברהם חרסון, אופקר סאבור, אלכס מסיס, אבינח 180, עמוס קינן, שלום קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

החזרות כולן לבחירות חרשות במדינה בי הקדם האסיירי.
רנה הרס, רמת-גן

כלנתריום דוהר
כתבתם על בחירות ראשי העיר החדש ב נתניה (העולם הזה 1056) שממית כחוכחה נוספת כי נציגי הציבור ברשויות המוניציפלי אלויות רואנים יותר לטובתם האישיה מן אישר לטובת האזרחים שכחו בהם. יהושע בוקסבאום, הרצליה

המעונינים היחידים להערכת ההווי התרי בותי שלנו והמתרו בכלנתריום של ביונס נפשות, הם רק אלה המנצלים את כתי חווי המדינה למטרותיהם האפלות. כי הא בהא תליא. המרמה את עצמו ואת הצבור, כי פרשת אפי איתה אלא ביום עמי נדול, מסונל גם לחתור ולהפיל ברשתו ברנשים מסונם של כלנתר ודהרי. יצחק י. הללי, ירושלים

אויברעהם
כאורה ישראלי נאמן אני מביע את רני שותי אליכם, רנש כבוד והרעה על פניו לותכים ללא חת. הנה שוב עם הוויכוח האוחזים בהנה השלטון שאין ככוחם ליצב את המדיניות הכושלת שבה משתמשים מאו ומתמיד. את כשרותיהם הם מנלים ב שטחים אחרים. אולם אם מכוונת העמולה כח רבות ותמות למסע השמצה נגדכם, הרי בודאי ובודאי שמגיעה לכם ברכת חוס ואמין!

שאלו הללי, קטמון, ירושלים
אתם מוענים כי השרים שיטריה ורוון, ומבקר המדינה סווג, הנם אישים ישרים והגונים כשלעצמם, אם כי הם מחכים על מעשי נבלה באופן אקטיבי או פסיבי. עלי כר אין להלוק, היות שגם הפסיב הוא מעי שיה אולם הייתי רוצה לדעת, אם זאת הנדרתם לבני אדם הגונים, כיצר אתם מגדירים נבלים? ל. אבישי, רמת-גן

הגיעה לאוני פרשת ההתנכלות האחרונה של המשטר לעתונכם. כישראלי בניכר, היה קשה לי להאמין כי מצב הדברים במדי

אני בחור בחור דתי מסכים רק להקט מרברי בחור הישיבה. נרמה לי שרק באותו ישיבות שם מכוונים ללכת לצבא, יש נהיה נדולה של נוער. ואכן, בישיבות אלה יש חינוך ציוני ולאומי ונרמה לי שזה אחד המפעלים הנדולים שאנו יכולים להתנאות בהם בשנת העיור. מתתיהו דגני, אשקלון

על יסוד מכתבו של פורא דתי הזמנתי את קוראיכם להתוכח בעניני דת מעל דמי העתון. לפני זמן מה שלחתי לכם מאמר מקיף על נושא זה. אמנם היה באחד הי עתונים מכתב קצרצר בשמי. אבל האם זהו ויכוח? למה נבלחם מהמאמר שלי? אם אתם מפתחים להרפים את המאמר שלי, הרי כי אתם חלשים מדי, כי אין לכם מה לענות נגדו. אני מקפיד להרפים את מאמרי או לכתוב שאינם מסכימים לויכוח. אלא הראו ישי לכם דם! חסיה הימלפרב, אשה דתית, נשר דם יש, אבל היכן המקום להדפיס את כל המכתבים הארוכים שהגיעו על נושא זה?

כך זה באנגליה
אני מקוה שד"ר נחוב גולדמן החליט לנסוע למוסקבה. תודות לכם זכיתי לקרוא את דעותיו המענינות של "השפת הפוליטי הטוב ביותר של העם היהודי בימינו" (העולם הזה 1050) ולקבלו כעקרון הדתי להשקפותי על מדיניות ישראל. זה ממש מרענן לשמוע הברקות חרשות במקום הסט פוטים השנרתיים של מקורי הסוכנות ודרי מיתם, שהתלכדו על כל המסורות והמטרות. אכן, כאן בבריטון, נתגלתה לפני מספר שבועות יעוררית נדולה ביחס לשחחות במנגנון המיסטרה, והנאיטם הראשי היה ה מפסד המקומי של המיסטרה. היתם צריי כים לראות באינו חומרה התיחסו השופי סים והמנגנון באינו ברעה שנתגלה הרב. אילו היה כאן המסקרה של סהר ועמוס בן גוריון, הרי שלא היו יכולים להראות את פניהם ברחוב.

אודה לכם אם תפרסמו את כתובתי. אני מעוניין להכתוב עם מספר ערכים משכילים, בעברית או באנגלית.

דינאל פבונר
36, Lansdown Crescent,
London N.W. 11, ENGLAND

נשיקה פרלמנטרית
שמחתי לראות שמהו כמה שבועות חיי רחמים את מורכם לעניני הפרחב. כמיומי שהייתם העתון העברי הראשון שהקדיש מדור קבוע לנשיקה במדינות השכנות, ואני מסווה שמשיכו לתת לקוראים אינפור מיה מעורבת על כל שפחי החיים במדינתנו ערב. כי רק הפעת אינפורמציה אמיר תית יש ככוחה לבטל את חיי חזרות המפי ירי בין יהודי ועברי.

סולומן גנאר, חיפה
איד יכולים לפרכם במדור אחד (העולם הזה 1056) סיפור כה רציני כמו בנדונג מ"ל, ומיד אחריו סיפור הכלים על אוזה חברת פרלמנט מצריה ששטחה צחוק מעצמה. עליירי זה שההנשקה ביציבור?

דן שופמן, חיפה
מה אפשר לעשות — כלאה הם החיים במרחב.

אבל מה בנוגע לחמונה המקורים וז של הנשיקה, שהתחילה את כל העסק. אסתר לוי, תל-אביב

מתוך תקווה שהיא גם תסיים את כל ה עסק, הרי תמונתה של ראויה עסיה מנסקת את בעלה.

מתח גבוה מדי
בקשר לכחבה "שניים תלויים מעמוד", שהופיעה תחת הכותרת אנטי-סופת (העולם הזה 1049), ברצוני להעיר על כמה פרטים לא מדויקים. הייתי נוכח בשעת המרטה על העמודים, ותוך כדי עבודתנו קיבלו שנים מחברי, אסנון לוי ואסנון שישור, חבסת חשמל.

אני, אשר כבתי על העמוד מסול לוח שעליו עמדו חברי שנפגעו, יררתי מהעמוד במחירות ותוך דקה הייתי על העמוד בו עבדו חברי ועזתי במיטב יכולתי להורדת האנשים, שנשארו תלויים על הגזרות ה בסמון שלהם.

מתוך סקרנותי בעבודה במיך כשלוש שנים, יכול אני לומר בבטחון כי לא יתכן שאדם כל שהוא, במאמץ הגדול ביותר, יוכל לבצע את אותן הפעולות אשר יושב נרד מספר עליהן.

בן-ציון דיחובסקי, תל-אביב

נרד, שהוא אדם צנוע, התנגד לכל פיר שומת סביב מעשה המופת שלו, ואם היו אידיוקים בספור הם נבעו מרעיונות של נרד ולא מרצון ההתרברבות שלו.

ערעור עי ערעור
נענתי בשאלת בחירתו של מועמד לכנס ראש עיריית תל-אביב מטעם חירות, כממלא מקומו של מר איכילוב המנוח. בעדק קבעתי שמצדדי יוסן יגישו ערעור על בחירתו של המהנדס יבנסרמו, שנבחר על-ידי סניג תל-אביב. מאחר שידוע לי שהמהנדס שכטר מן נבחר על-ידי המוסד המוסדר לכך מטעם התנועה, ומאחר שכל הנשית ערעור היא פרי של קונניה אישית, הנני סבור שכל נסיון להנשית ערעור עשוי בראש ובראשונה לער ער את אמונם של תומכי התנועה והחבריה ער אליכם, תל-אביב

הא סניף
הריני להעיר על הכתבה שלכם בנדון מסיבות העתונאים שאייגנו ערד בתל אביב (העולם הזה 1050). בכתבה זו הנכם מברכים את האיגוד כסניף של פ"מ. כיווע, הצטרפו לאיגוד ומשתתפים בהנהלתו ארבע מפלגות: מפלגת העונים הכלליים, המפלגה הפרוגרסיבית, המפלגה הדתית ו ספ"ם. שמחה פלפן, מזכירות האיגוד היהודי-עברי, תל-אביב

חבר פ"מ'ם פלפן צודק, טכנית.

כפי שהודעת, בצאתי מן הארץ, נמנעתי מכל נסיון לטפל בפרשת החטיפה בחוץ לארץ, כדי שלא להוציא שם רע לממשלה המייצגת אותי. אך היה דרוש מאמץ עליון כדי לעמוד מול הפיתוי הפרשה דרפה אחי רי. עוד בערב הראשון שלי בלונדון התן קצה עמי כתבת הגיוש כרוניקל, העתון הגדול והמכובד ביותר של יהדות בריטניה, יצתחה לשמוע פרטים על ביקורי, על ה חטיפה ועל הנסיון למנוע את הגיסעה. מסר תי הודעה קצרה ומתונה על הוילוח המת נהל בישראל בקשר להטלת פיקוח ציבורי מתאים על מוסדות הבטחון.

קשה היה להשתמש משיחה על נושא זה עם אנשים שבלבם כירסמה דאגה אמיתית וכנה. גם הסטודנטים הישראלים בלונדון, רובם קוראים מסורים של העולם הזה, ביק שו אספר להם על הפרשה ואענה לשא לותיהם במודעונם. השיחה התקיימה למרות שהקונסול הכללי של ישראל הביע באוני ניהם מראש את מורת-רוחו הרשמית על כך.

לא היה קשה כברר מה קרה. הקומיסאר הפוליטי של השגרירות הביע באוני השג ריר את התנגדותו הנמרצת לפגישת, והשג ריר נאלץ לקבל את דרישתו. נוצר מצב מוזר בו יכולתי להיפגש, בלי כל קושי, כמעט עם כל אישיות בריטית שביקשה לקבוע לי ראיון, בעוד שהשגרירות של מדינתי היתה סגורה בפני — ואף פעלה נגדי באופן מעשי.

לא כעסתי, אבל הצטרתי מאד. עוד מוסד אחד שאבד.

הנשיקה הפרלמנטרית
נתנו התנצל על לרמה זו. מה שזכא לי במיוחד הוא העובד, שהמסטר כבר לא מצא לו אויבים אחרים להילחם בהם והוא רואה בעתו חשוי המען נללות את האמת, את הסכנה הרצינית ביותר לקיום המדינה. יחוקאל גרבולר, ניו-יורק, ארצות-הברית

הלבנות דת
הרבנות מיר צודקת. נקיטק העשוי מ בשר נמל ושומן חזיר (העולם הזה 1055) גם הוא כשר, כי הנמל מעלה נרה והחזיר מפרים פוסה, והראיה — חומתם הלבנות "כשר למחרדיו" על הנקניק.

אליק מג, חיפה

הגיע לירי עתונכם (העולם הזה 1034) שפראתיו בעיון רב. ברצוני לענות על שאלתו של מר יהושע שקר, שנשאלה בלניון זה ואינני יודע אם השיבו עליה מאן. הישאלה היתה: האם ביטול נדרים בלי כל נדרי מבטל גם את שבועת החייל לצה"ל? ידוע כי יום הכיפורים נועד כיום בו חייב האדם העברי לספר את מצונו ולתקן את מעשיו. לכן ניתנת ההזדמנות ביום זה לכל יהודי לתקן את עצמו ומעשיו. בתפילת כל נדרי כוונת התרת הנדרים והשבועות היא לאלה שעשו זאת ברננים של קשוחות לב, כעס או פליטת-פה. ואילו שבועות-אמת, שניתנו מתוך מצפון נקי ושיאנו חורגות מגדר המוסר, לא חלות עליהן ההתרות. יהודה ש. כהן, עדן

ביותר בעיני. שוררת בה אחירה נעימה — מוזגה נאה של שלחה בריטית מכובדת ואיר-שמיות ישראלית. השגריה, אדם המת אים מאד לתפקידו, נחשב בעיני לאחת ה דמויות החיוביות יותר בזירה הדיפלומטית של ישראל.

גם הפעם טילפנתי, וגם הפעם קבע לי השגריה פגישה כדבר מובן מאליו. אולם ברגע האחרון נמסרה לי הודעה כי הפגישה בוטלה, וכי אקבל הודעה נוספת. לא קיי בלתי.

לא היה קשה כברר מה קרה. הקומיסאר הפוליטי של השגרירות הביע באוני השג ריר את התנגדותו הנמרצת לפגישת, והשג ריר נאלץ לקבל את דרישתו. נוצר מצב מוזר בו יכולתי להיפגש, בלי כל קושי, כמעט עם כל אישיות בריטית שביקשה לקבוע לי ראיון, בעוד שהשגרירות של מדינתי היתה סגורה בפני — ואף פעלה נגדי באופן מעשי.

לא כעסתי, אבל הצטרתי מאד. עוד מוסד אחד שאבד.

בשיחות עם האישים הכל-יהודיים, היה הוזכרה פרשת החטיפה בכלל. הדבר לא מתקבל משני הצדדים כדבר הפוגע בטעם הטוב. לעומת זאת נשאלתי כמה פעמים בקשר עם פרשה אחרת, שעוררה כנראה הגבה עמוקה בלב הוגי-דעות נוצרים. זוהי פרשת קבורתו של בן-התערובת בפרדס-חנה.

אולם הבעיה העיקרית הקשורה בשם יש ראל בלב כל אדם חושב באירופה היא בעית היחסים עם העולם הערבי. נתקלתי שוב באותה תופעה של עולם הפוך: דברים שהם בארץ בחזקת דעות-מיעוט נחשבים באירופה המערבית (ואפילו בחוגים חושבים בצרפת) כמעט למובנים מאליהם, ואילו דעת-הרוב בישראל מעוררת משיכת-כחפים אריכה. אין לי ספק שאילו קמה בארץ אפילו קבוצה קטנה הדוגלת בגלוי בשלום שמי ובהשתלבות אפרו-אסיאתית, היתה מן עוררת הד ספונטאני בעולם — בין האנשים הקובעים.

יש דברים שקל יותר לראותם מרחוק. זה טוב גם לחוש הפרופרציה. עם כל החשיבות של המאבק בשחיתות וברודנות הפנימית, החמיים המסורות יומיומית ואף הקרובה יומיומית, ברור כי הקרב הגורלי לעתיד ישראל יהיה הקרב על התפיסה השמית, קרב שדהו הראשון הוא לבו של העם העברי.

המשבר
אין ספק כי פרשת האישיות רמת-המעלה שימשה רק תואנה ליצירת משבר ממשלתי (העולם הזה 1056). משבר בממשלה היה מחויב המציאות במוקדם או במאוחר, כי הוא קיים מזה זמן רב בעם ארץ מנום מהתבטאותו בשלטון. אין זה משנה אילו מפלגה נרמה למשבר ואינו מנסה למנוע אותו, כי המשבר אינו תוצאת אינטריגות מפלגתיות, אלא תוצאת תהליך חברתי ומ דיני.

שמחה טריפון, חיפה

היתה זאת שטות מצורכם להקדיש שער וכתבה מרכזית למשבר הממשלתי. האמת היא שהמשבר אינו מענין איש בישראל.

העולם הזה 1057

העולם הזה

בית דין

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה